

**1904-02-10**

**SENDER**

Laura Jacobsen

**RECIPIENT**

Helge Jacobsen

**FACTS**

Document type:

Letter

Language:

Danish

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Chicago

Archive:

Carlsberg Arkiv

**TRANSCRIPTION**

Gl. Carlsberg 10 Februar 1904

Kjære Helge,

Da Hjertet idag er mig lidt trangt vil jeg lette det ved at skrive til mine kjære Børn Helge og Vagn. I ere jo ogsaa vel lidt beklemte ved det store Spørgsmaals Løsning, som man her hjemme ørkesløs gaer og tænker paa, uden at det nytter Eder noget.

2den Februar skrev jeg til Vagn og vilde derfor ikke have bebyrdet Eder allerede idag med Brev, hvis det ikke var for at bede Dig om, at bede Vagn om at skrive til sin Fader da Carl er bedrøvet over ikke at have hørt fra Vagn saa længe, Du er den der sidst har skrevet men det er nok ogsaa længe siden. Der maa vist være et

[på langs af papiret]

Kjærlige Hilsener fra Jacobine som endnu er hos mig og fra Eders Grandmama som stadig har Helge og Vagn i sin Erindring. L. J.

2 Brev gaaet tabt trøster jeg Carl med, thi jeg føler med ham, at Børnenes Kjærlighed og Hensyntagen, nu efter Ottilias Død maa være hans stadige Tanke, som jeg mærker, at deres Vel og Fremtid stadig jeg kan med Sandhed sige baade Nat og Dag opfylder hans Tanke, han lever et ensomt Liv, fordi han søger det; Agnes har i 14 Dage været rent Dorlig Hoved og Bryst lidelse, Influentze formodentlig, og Poula ligesaa, som hun er i Skole er hun hjemme, men hun og Agnes kommer saa rart ud af det sammen, og Agnes har en meget kjærlig og fornuftig Maade at rette hende paa, hun respektterer [respekterer] Agnes; Poula er meget elskværdig. Theo var et Smut herinde for nogle Timer, hun fortalte at Thorkel vilde spise selv sin Øllebrød ellers vilde han ingen have han vilde med Bagen af Skeen daske i den saa det stod over Bordet, Theo sagde Du faaer Dask naar Du ikke vil lade Mama give Dig Øllebrødet" nu brølede han men vilde ikke lade hende give sig den, og nu fik han altsaa smekkene, og lod hende nu give sig Øllebrøden og nu tog han hende om Halsen kysede hende og sagde "søde Mama be be, og Theo sagde, det har jeg ikke gjort, hun var jo noget stiv, jeg tror nok at hun vil opdrage sin Dræ[e]ng fornuftig hun er jo en fornuftig lille Kone og det har hendes Mand Skyld i han er saa fornuftig og kjærlig imod hende. Hun har jo mistet saa meget, thi for en Datter er det langt sværere at miste sin Moder, end det er for Sønnerne. Fru Hennings reiste iaftes, ledsaget af sin Mand til Prag for at optræde i Vildanden, hvor til hun fra Prag havde faaet Opfordring. Hun er da en af de prægtige Quinder som virker til Fædrelands Berømmelse. Blot hun ikke fryser inde, det har sneet her i 3 Dage, men vi have kun en let Frost hele Vinteren.

3. Jeg har indtet Nyt at fortelle, og Du og Vagn har vel neppe Tid at læse mere Tante Nanna var hos mig i Aftes, hun sagde at Jacob var meget søgt, og hun troede det var bedre for ham om han sagde Nei, til nogle af Indbydelserne. Det tror jeg ogsaa, thi vel er han Premierløjtnant men han har meget at stude[re] for at blive en dø[y]gtig Ko[a]pitain. Vi Jacobsen har jo i Jacobsens Tid haft Landets og Hærens siste Militærer til Fest fordi Eders Grandpapa var Millitær med Liv og Sjæl og havde i 1848 og i 1864 studeret derer Manøvrer saa han til deres Forbavselse kunde tale med dem som han havde været selv tilstæ[e]de. Det var kun dem der havde udmærket sig, at Festen var for, det var overmaade høitidelig at gaae til bords med General Jonquieres efter 13 Musikanters Udførelse af Marilsien [Marseillaisen], og saa høre Jacobsens Taler til Dem, og deres til ham, det var vidunderlig, og stundom naar jeg nu gaar en Tur i Spisestuen er det mig en Glæde at opleve det Forgangne i Erindringen. Tak for dit Julebrev Du er meget vanskelig at læse, man faaer kun det.... det Øvrige maa tydes naar Du kommer hjem Du kjære Helge og dog bliver man saa lykkelig ved et Brev fra Dig

Gf. Carlsberg 10 Februar 1984

146/1984

11/11/84

Kjære Helge:

Da Hjertet idag er mig lidt traugt vil jeg lade det selv at skrive til mine kjære Børn Helge og Vagn. Dere er jo ogsaa vel lidt beklemte over det store Spørgsmaals Løsning som man her hjemme örkes løs paa og tonket paa, uden at det vüjttles fder noget.

I den Februar skrev jeg til Vagn og vilde derfor ikke have bebyrdet fder allerede idag med Brev, hvis det ikke var for at bede Dig om, at bede Vagn om at skrive til sin Fader da Carl er bedröved over ikke at have hört fra Vagn paalønge. Du er den der sidst har skrevet men det er nok ogsaa længe siden. Der maaske vüjtt vore et

Ugentlige Brev fra Gårdsene om endring af navn og fra fder  
grundlæggende om stalling hos Helge og Vagn i sin grunddrægning.

2  
Brev Brev gaet tabt trofter jeg. Vast med, thi jeg føler med ham, at  
Pomerns Nørdighed og Hensigttagen, nu efter Althias Dødsmaal vore  
hans stadige Tanke, som jeg mærker, at deres Vel og Fremtid stadig jeg kan med  
Sandhed siges vades elat og Dag opfylder hans Tanke, han lever et enfont  
Liv, fordi han søger det; Agnes har i 14 Dage vort rent Dørlig Flored og Brøft  
lidelse, Inffueritje formodentlig, og Paula ligesaa, som hun er i hule et ham hjemme  
men hun og Agnes kommer saa vort ud af det sammen, og Agnes har en meget hjør-  
lig og fornuftig Maade at vorte hende paa, hedu respekterer Agnes, Paula er me-  
get lykkelig. Theo var et Lunt herinde for horte Tomer, som forstod at Jør-  
kel vilde spile Jødv sin Allebrød eller vilde han ingen have han vilde med Bazen af hedu  
danske i den saa det stod over Bordet, Theo søgte Lu faaet Døpf naar Lu ikke vil-  
lode Manda give dig Allebrødet, nu brødede hedu men vilde ikke lade hende give  
sig den og nu fik han atffaa Smekken og lod hende nu give sig Allebrødet og nu  
to hedu hende om Stallen kørte hende og jagden søde Mama be be, ja, ja, det var  
sig ikke gjort, hedu var jo noget stiv, jeg tror nok hedu vil opdrage sin Dronig fornuftig  
Nu er hedu en lille fornuftig Plone og det har hendes Mand Mijdi hedu et faa fornuftig  
tig og hjørstlig imod hende. Nu har jeg mistet saa meget, thi for en Datter er det laust  
vorte at miste sin Moder, end det er for Comedie. Fru Hennings rejste i aften, det  
jaget af sin Mand til Prag for at optrede i Vædelanden, hvor vil hedu fra Prag hode  
saaet opfordring. Nu er hedu en af Leprøytige Løvender som viker til sit Fødrelands  
Berømmelse. Blot hedu ikke prøjer inde, det har puet her i 3 Dage, men ar hedu  
huden et Frosthede Vintereh.

3<sup>y</sup> Du har endt det Ngt at fortælle, og Du og  
Vagn har vel næppe Tid at løse mere.  
Tante Hanna var hos mig i Aften.  
hun sagde at Jacob var meget søgt, og  
hun troede det var bedre for ham om  
han sagde Afsk. til nogle af Jndbydteerne.  
Det troer jeg ogsaa, thi vel er han Trinius  
erlöitnant men han har meget at stude  
for at blive en döglig Hopitain. Vi Jacobsen  
har ogsaa i Jacobsens Tid haft Landets og Hørens  
1ste Militärer til Fjst fordi Lders Oprindpapa  
var Militær med Liv og Sjæl og havde i 1848  
og 64 stude deres Mændøret. Saa kan det  
deres Forbarfelse kunde tale med dem som  
han havde været selv tilstode. Det var kun  
dem der havde admerket sig at Fæsten var  
for det var overmaade hvilkedelig at gaae  
tilbords med General Camyier. Efter 13  
Munkonters Udførelse af Missionen, og saa høre  
Jacobsens Tale til Dem, og derefter til ham, det var  
vidunderlig, og frindom naar jeg nu gaae en Tid  
i Spisestuen og det mig en Gløbe at oppeve det Fots  
garnyng i Frindringen. Tak for dit Gulebrev  
Du er meget vakkelig at løse, men faaet kun  
detre Dete det forrige nuue tides naar Du kom-  
mer hjem. Du kjøre Helge og dog bliver man saa  
lykkelig, ved et Brev fra Dig.